

บรรณานุกรม

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, กระทรวงยุติธรรม. กฎหมายเป็นมาตรฐานขึ้นตាំងของ
สหประชาชาติว่าด้วยการบริหารงานยุติธรรมเกี่ยวกับคดีเด็กและเยาวชน (กฎหมายแห่งกรุง
ปักกิ่ง). [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.djop.moj.go.th> (25 กันยายน 2549).

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, กระทรวงยุติธรรม. พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลเยาวชนและ
ครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2534. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา
<http://www.djop.moj.go.th> (25 กันยายน 2549).

กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน, กระทรวงยุติธรรม. สถิติคดีระหว่างปี 2539-2548. [ระบบ
ออนไลน์]. แหล่งที่มา <http://www.djop.moj.go.th> (25 กันยายน 2549).

จันทนา เทควัฒนา. (2546). ภาวะซึ่งครัวของเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน
จังหวัดสุราษฎร์ธานี. การค้นคว้าแบบอิสระพยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชา สุขภาพจิต
และการพยาบาลจิตเวช บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

รูปนี้ ตั้งจิตภักดีสกุล. (2545). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการเห็นคุณค่าในตนเองและความรู้สึกสิ้นหวัง
ในเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนกลาง. วารสาร
จิตวิทยาคลินิก, 33(1), 43-67.

ทะนงค์ สุขเกษม. (2544). ความสัมพันธ์ระหว่างการอบรมเลี้ยงดู การปฏิบัติตัวของเพื่อน และสื่อ
กับพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนมัธยมศึกษา จังหวัดเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและสอดคล้องศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ทัตพงศ์ สุนทรพิพิธ. (2518). การป้องกันอาชญากรรมขั้นบุก抢 ในเด็กและเยาวชน. วิทยานิพนธ์
รัฐศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

น้ำรุ่ม มหาเจริญสิริ. (2547). ผลที่ได้รับจากการส่งเด็กและเยาวชนเข้ารับการฝึกอบรมที่สถานพินิจ
และคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระคิดปрактиศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์การเมือง บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

นิภาพร ต่อชา. (2547). ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับพฤติกรรมก้าวร้าว
ในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นในจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจิตวิทยาการปรึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ประถมศึกษา พันธุ์เงิน. (2546). สาเหตุการกระทำผิดและการลงโทษของเด็กและเยาวชนในสถาน

พินิจและคุ้มครองเด็กจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระรู้ประเทศไทย

มหาวิทยาลัย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พิมพ์มาศ ตามปัญญา และ ธีรวรรณ ธีระพงษ์. (2543). จิตวิทยาความผิดปกติทางจิต. ภาควิชา

จิตวิทยา ตอนมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เพชรสุนีย์ ทั้งเจริญกุล. (2538). สติ๊ติวิเคราะห์สาเหตุการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน: กรณีศึกษา

สถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ

วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชิตั้งประยุกต์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

เพชราวัจน์ ณีวงศ์. (2543). ปัญหาพฤติกรรมของนักเรียนในโรงเรียนศึกษาสองคราที่เชียงใหม่.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาส่งเสริมสุขภาพ บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

มนตรี พงษ์ทัศคิริกุล. (2537). ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำผิดทางอาญาของเยาวชนในจังหวัด

เชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระรู้ศาสตร์ รามาธิบดี. พิมพ์ครั้งที่ 7.

กรุงเทพมหานคร: สถาบันการพิมพ์.

วรพร อิทบุหรัตน์. (2534). การศึกษาความชุกของภาวะซึมเศร้าในเด็กและวัยรุ่นที่กระทำการผิดกฎหมาย.

วิทยานิพนธ์ พยาบาลศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตเวชศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย

ฯพลัดกรรณมหาวิทยาลัย.

ครีเรื่อง แก้วกังวลด. (2540). จิตวิทยาพัฒนาการชีวิตทุกช่วงวัย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร:

โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ครีเรื่อง แก้วกังวลด. (2545). จิตวิทยาเด็กที่มีลักษณะพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร:

สำนักพิมพ์หนอชาวบ้าน.

ศิรารัตน์ ฟูวุฒิ. (2543). ผลการใช้กิจกรรมกลุ่มที่มีต่อการปรับพฤติกรรมก้าววิ่งของเยาวชนในสถาน

พินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าแบบอิสระ

ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษาและการแนะแนว บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

สมทรง สุวรรณลิศ, วันชัย ไชยสิทธิ์. (2540). แบบสำรวจพฤติกรรมเด็ก. พิมพ์ครั้งที่ 3. นนทบุรี:

กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.

สมกพ เรื่องตระกูล. (2545). จิตเวชศาสตร์ พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ร่องแก้วยการพิมพ์.

สมโภชน์ เอียนสุภาษิต. (2536). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพฤติกรรม. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สมัย ศิริทองถาวร. (2541). ปัญหาพฤติกรรมทางสังคม เท้าวีญญาของเด็กและเยาวชนสถานแรกรับ ในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนภาคเหนือ. ศูนย์ส่งเสริมพัฒนาการเด็กภาคเหนือ จังหวัดเชียงใหม่, กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.

สำนักพัฒนาระบบงานยุติธรรมเด็กและเยาวชน, กรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน. (2549).

รายงานสถิติคดีประจำปี พ.ศ. 2548. [ระบบออนไลน์]. แหล่งที่มา

<http://www.djop.moj.go.th> (25 กันยายน 2549).

สุชา จันทร์เอม. (2542). จิตวิทยาเด็กและเยาวชน. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

Andrews, D.A. (1995). **The psychology of criminal conduct and effective treatment.** In J.

McGuire (Ed.), **What works: Reducing reoffending.** Chichester, England: Wiley

Andrews, D.A., Zingr, I., & Hodge, R. D. (1990). **Meta-analysis of treatment programmes for**

young offenders: The effect of Clinically relevant treatment. Rediscovering psychology.

Criminal justice and behaviour, 17(1), pp. 19-52

Barnoski, R., & Aos, S. (2004). **Outcome evaluations of Washington State's research-based**

programmes for juvenile offenders. Washington: Washington State institute for Public

policy.

Goldstein, A. P., & Glick, B. (1987). **Aggression replacement training: A comprehensive**

intervention for aggressive youth. Champaign, IL: Research Press.

Goldstein, A. P., Glick, B. (1994). **Aggression replacement training: Curriculum and**

evaluation. Simulation & Gaming, Vol. 25 No. 1, March 1994 9-26 0 1994 Sage

Publications, Inc. pp. 4-26

Goldstein, A. P., Glick, B., & Gibbs, J. C. (1998). **Aggression replacement training: A**

comprehensive intervention for aggressive youth. Champaign, IL: Research Press.

Goldstein, A. P., Glick, B., Carthan, W., & Blanero, D. (1994). **The prosocial gang**

implementing aggression replacement training. Thousand Oaks, CA: Sage.

Gundersen, K., & Svartdala, F. (2006). **Aggression replacement training in Norway:**

Outcome evaluation of 11 Norwegian student projects. Scandinavian journal of educational research, Vol. 50, No. 1, February 2006, pp. 63–81

Kuaffman, J. M. (1993). **Characteristics of emotional or behavioral disorders of children and youth.** 5th ed. Columbus, Ohio: Merrill/Macmillan.

Lipsey, M. W., Wilson, D. B., & Cothorn, L. (2000). **Effective intervention for serious juvenile offenders.** Juvenile justice bulletin, Office of justice programs, Office of juvenile justice and delinquency prevention, U.S. Department of justice, April 2000

Nugent, W. R., Bruley, C., & Winimaki, L. (1999). **The effects of aggression replacement training on male and female antisocial behaviour.** Research on social work practice, 9(4), 466-482.

â€¢
Copyright[©] by Chiang Mai University
All rights reserved